

**DEN NORSKE
LEGEFORENING**

Til
Lokalforeninger
Fagmedisinske foreninger
Spesialforeninger
Yrkesforeninger
Norsk medisinstudentforening
Regionsutvalgene
Spesialitetskomiteene
Spesialitetsrådet

Deres ref.:

Vår ref.: 11/1424

Dato: 26.02.2013

Landsstyresak - Legespesialistenes etterutdanning - Utredning fra en arbeidsgruppe

Sentralstyret vedtok 18. mars 2011 å nedsette av arbeidsgruppe for å utrede legespesialistenes etterutdanning.

Sist regodkjenning av legespesialister var et tema i det norske samfunn, var i forbindelse med Stortingsmelding 24 (1996 – 97). Der ble spørsmålet reist om alle spesialister skulle avkreves en tilsvarende regodkjenningsordning som man har i allmenmedisin. Utredningen fra Nasjonalt råd for spesialistutdanning av leger og legefording "Etterutdanning av legespesialister" i 2002 inneholdt tilrådninger om en formalisert, dokumenterbar, individualisert etterutdanning uten krav til formell regodkjenning. Helse- og omsorgsdepartementet besluttet ikke å følge opp forslagene i utredningen fra Nasjonalt råd for spesialistutdanningen av leger og legefording med begrunnelse i at leger hadde blitt tilgodesett nok, og at nå var det andre grupper som måtte prioriteres.

Helsedirektoratet har signalisert at spørsmålet om etterutdanning og regodkjenning av spesialister er ett av de elementene som skal inngå i den omfattende utredningen som direktoratet er i ferd med å gjennomføre på oppdrag fra Helse- og omsorgsdepartementet.

Sentralstyret mente at det var riktig tidspunkt for Legeforeningen på nytt å gjøre en gjennomgang av legespesialistenes etterutdanning. Sentralstyret ønsket at det ble gjort en kartlegging av den nåværende etterutdanningsaktiviteten og mulighetene for å gjennomføre en nødvendig etterutdanning, mulighetene for permisjon med lønn, for dekning av utgifter, hva gjennomsnittlig etterutdanningsaktivitet per år er, hvor tilbudene finnes og en vurdering av om de er tilfredsstillende. Det skulle vurderes om de tariffrettslige rettigheter er gode nok,

og om arbeidsgiverne allokere tilstrekkelige midler til å kunne støtte opp under legespesialistenes etterutdanning.

Etter å ha innhentet forslag fra aktuelle foreningsledd vedtok sentralstyret i møte 7. september 2011 å oppnevne en arbeidsgruppe med slik sammensetning:

Morten S. Selle (leder), Norsk psykiatrisk forening
Kristin Bjørnland, spesialitetsrådet
Christian Hall, Norsk indremedisinsk forening
Karin Stang Volden, Praktiserende spesialisters landsforening
Kjell Vikenes, Norsk overlegeforening
Hans Høvik, Norsk forening for allmennmedisin
Yngve Figenschau, Norsk forening for medisinsk biokjemi

Morten Selle ble engasjert som prosjektleder og har ledet arbeidsgruppen.

Arbeidsgruppen ble gitt følgende mandat:

Det nedsettes en arbeidsgruppe til å utrede alle sider ved legespesialistenes etterutdanning. Det forutsettes en oversikt over internasjonal utvikling, en kartlegging av legespesialistenes nåværende muligheter og rettigheter til nødvendig etterutdanning.

Ved hjelp av de fagmedisinske foreninger bør det gjøres en vurdering av det faglige behov for etterutdanningstilbud, volum og type aktivitet i den enkelte spesialitet.

Arbeidsgruppen bes utrede en eventuell resertifiseringsordnings form og innhold, og vurdere fordeler og ulemper ved obligatorisk etterutdanning med regodkjenning.

Arbeidsutvalgets utredning

Arbeidsutvalget leverte sin utredning ultimo januar 2013. Som det fremgår av vedlagte dokument, har utvalget redegjort for tidligere utredninger og holdninger til spesialistenes etterutdanning. Det er også redegjort for tidligere, offentlig behandling av spørsmålet om obligatorisk etterutdanning (kap.6).

Det er i kap. 7 beskrevet dagens ordning med tidsbegrenset spesialistgodkjenning og obligatorisk etterutdanning for spesialister i allmennmedisin.

I kap. 8 er det redegjort for de internasjonale forhold i etterutdanningen for legespesialister.

Kap. 10 inneholder formuleringer om etterutdanning i lov og forskrift og hva avtaleverket gir av rettigheter.

Kap. 12 omtaler de økonomiske rammer som finnes for finansiering av legespesialistenes etterutdanning.

Kap. 13 inneholder resultatene av en spørreundersøkelse som ble gjennomført blant spesialitetskomiteene og de fagmedisinske foreningene våren 2012. Etterutdanningstilbudet er kartlagt. Det er gjort en vurdering av behov, deltakelse og hindringer for gjennomføring av

relevant etterutdanning. Det er også innhentet synspunkter på obligatorisk etterutdanning og en evt. regodkjenningsordning.

Kap. 15 redegjør for de forskjellige former for krav til etterutdanning som finnes for andre yrkesgrupper.

I kap. 17 drøftes argumentasjon for og mot obligatorisk etterutdanning.

I kap. 18 drøfter arbeidsutvalget forskjellige modeller for styrking av spesialistenes etterutdanning.

Av kap. 20 fremgår arbeidsutvalgets vurdering av tre alternative måter å styrke etterutdanningen på:

Alternativ I:

Sterkere forpliktelser for både arbeidsgiver og arbeidstaker. Gjensidig forpliktelse som er avtalemessig forankret i sentrale og lokale avtaler samt i individuelle arbeidsavtaler. Arbeidsgiver/RHF må legge til rette for etterutdanning og sørge for at de praktiske og økonomiske forutsetninger er tilstede. Legespesialisten må planlegge, gjennomføre og dokumentere etterutdanningen.

Alternativ II:

Dette baseres også på den gjensidige forpliktelse mellom arbeidsgiver og arbeidstaker med styrket avtaleverk som i alternativ I, men i tillegg forutsettes et myndighetskrav om aktiv etterutdanning for spesialistene ved godkjente sykehusavdelinger (utdanningsinstitusjoner). Dokumentert etterutdanning skal trekkes inn i vurderingen av utdanningsinstitusjonene.

Alternativ III:

Samme forutsetninger som i alternativ II, men supplert med tidsbegrenset spesialistgodkjenning og krav om regodkjenning.

Arbeidsutvalgets anbefaling – kap. 21

Arbeidsutvalgets flertall anbefaler en modell (alternativ II) for etterutdanning som baserer seg på mer forpliktende avtaler mellom arbeidsgiver og spesialist, og for avtalespesialistene mellom RHF og spesialisten. Denne gjensidige avtalebaserte modellen skal både gi rettigheter til etterutdanning, stille krav om etterutdanning og en rapporteringsplikt. Modellen inneholder forslag om å innta formuleringer i forskrift/generelle bestemmelser for spesialistutdanningen slik at godkjente utdanningsinstitusjoner (sykehusavdelinger) er forpliktet til å legge forholdene til rette for spesialistenes etterutdanning og rapportere inn denne i den årlige rapport (SERUS) og at spesialitetskomiteene ved besøk skal sette seg inn i spesialistenes etterutdanning. Volum og nivå på strukturert og godkjent etterutdanning for spesialistene skal vektlegges i vurderingen av videre godkjenning som utdanningsinstitusjon.

Arbeidsutvalgets mindretall anbefaler alternativ III, dvs. ovennevnte ordning, men samtidig at det innføres tidsbegrenset spesialistgodkjenning, f.eks. 5 år, og krav om regodkjenning.

Høring

Som ledd i forberedelse av saken for landsstyret, har sentralstyret i møte 20. februar 2013 vedtatt å sende saken på organisasjonsmessig høring.

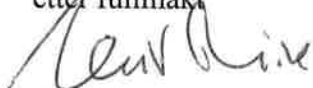
Sentralstyret ber om høringsinstansenes kommentarer til de tre skissert alternativene for styrket etterutdanning.

Det er selvfølgelig anledning til å foreslå andre ordninger og forøvrig kommentere saken på fritt grunnlag.

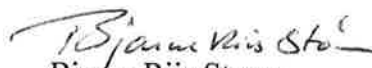
Forslaget sendes ut på høring til organisasjonsleddene med **høringsfrist 10. april 2013**. Det bes om at uttalelse lastes opp direkte på Legeforeningens nettsider.

Høringen finnes på **Legeforeningen.no** under **Legeforeningen mener/Høringer**.

Den norske legeforenings sentralstyre
etter fullmakt

Geir Riise
generalsekretær

Bjarne Riis Strøm
fagdirektør

Vedlegg: Arbeidsutvalgets utredning om spesialistenes etterutdanning